

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212210009
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8212210009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 16. 12. 2014, č. k. 7C/221/2012-81 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 918,31 Eur vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom proti povinnému Y. V. vylúčil na samostatné konanie. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že v jednotlivých žalobách, ktoré boli spojené v danom prípade na spoločné konanie, sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáha nároku na náhradu škody a úhradu nemajetkovej ujmy v tej súvislosti, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany súdu pri rozhodovaní v exekučných konaniach jednotlivých povinných, keď o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom určenej 15-dňovej lehote od doručenia týchto žiadostí. Súd prvého stupňa poukázal na obsah jednotlivých exekučných konaní, ktoré žalobca označil v jednotlivých žalobách spojených na spoločné konanie. Ide konkrétne o veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 8Er/247/2011, 4Er/181/2011, 3Er/356/2011, 7Er/521/2011, 4Er/356/2011, 4Er/463/2010, 8Er/125/2011, 8Er/233/2011, 3Er/637/2010 a napokon 3Er/637/2010. Zdôraznil, že v exekučných konaniach boli konania zastavené, resp. boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia pre rozpor zmlúv o úveroch, na základe ktorých mali pohľadávky vzniknúť a na základe ktorých boli vydané exekučné tituly rozhodcovským súdom a právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, resp. pre rozpor so zákonom o spotrebiteľských úveroch s poukazom na ust. § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvého stupňa vec správne posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, ako aj v zmysle ust. § 44 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. Zdôraznil, že lehota 15 dní je stanovená pre písomné poverenie exekútora, aby vykonal exekúciu nie pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, resp. pre rozhodnutie o zastavení exekučného konania. Zdôraznil, že súd je v exekučnom konaní povinný skúmať či sú splnené formálne, aj materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a za týmto účelom si od účastníkov vyžiadať aj potrebné listinné dôkazy, aby jej opodstatnenosť vedel dostatočne posúdiť. Keďže exekučnými titulmi boli rozhodcovské rozsudky bolo potrebné za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľa okrem ustanovení Exekučného poriadku podrobiť vymáhané nároky súdnej kontrole aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, rovnako aj

zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvého stupňa vychádzajúc z vykonaného dokazovania nemal za preukázaný nesprávny úradný postup, existenciu prieťahov v konaní ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a aj preto nemôže byť návrh žalobcu dôvodný. Žalobca tak nepreukázal všetky predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, preto žaloba bola zamietnutá, okrem časti nároku, ktorý sa týka zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo vzťahu k exekúcií vedenej proti povinnému Y. V., kde v tejto časti bola žaloba vylúčená na samostatné konanie.

Súd prvého stupňa si vymienil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým bolo žaloba zamietnutá, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Žalobca namieta skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Zb.. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má za dôsledok nesprávnosť súdneho rozhodnutia. Poukázal tiež na čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, načo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty, do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege feranda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Navyše súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru ESLP v Štrasburgu. Žalobca nechápe, aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Ide o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. V zmysle týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v zmysle zásad vyjadrených v ust. § 212 ods. 1 a 2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

- a/ nezákonným rozhodnutím,
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
- 2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia vád návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu v tom zmysle, že aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý podrobne upravuje podmienky, na základe ktorých možno usúdiť na vznik nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov v konaní, nemožno aplikovať na právne vzťahy, pri ktorých malo dôjsť k zodpovednostnému vzťahu medzi účastníkmi konania pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia, pretože by išlo o retroaktívitu pri aplikácii právneho predpisu. Toto ustanovenie zákona č. 514/2003 Z.z. bolo zavedené do tohto zákona novelou vykonanou zákonom č. 412/2012 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013, preto je toto zákonné ustanovenie priamo aplikovateľné len na zodpovednostné právne vzťahy upravené zákonom č. 514/2003 Z.z. tie, ktoré vznikli od 01.01.2013.

To však neznamená, že by súd prvého stupňa nemohol ako príklad (inšpiráciu, o ktorej hovorí aj žalobca) uviesť právne významné okolnosti uvedené v tomto ustanovení a to v kontexte skúmania, ktoré musí súd vykonať, aj keď sa pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu (vrátane prieťahov v konaní) pohybuje v právnom rámci danom mu ustanovením § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré bolo účinné v čase, keď mal vzniknúť zodpovednostný právny vzťah medzi účastníkmi tohto konania v namietaných exekučných konaniach uvedených v žalobe a v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Je pravdou, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje lehotu 15 dní na písomné poverenie exekútora na vykonanie exekúcie s výnimkou exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku.

Ustálená súdna prax však umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu, pričom ak takýto rozpor súd zistí, je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

Materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu (i návrhu a žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) so zákonom je potrebné vykladať aj v kontexte zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý v zmysle § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona, umožňuje zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/, teda ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ (rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania alebo rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Dôležitou okolnosťou je to, že exekučný súd je oprávnený na zastavenie výkonu rozhodcovského rozsudku alebo exekučného konania aj bez návrhu v prípade zistenia nedostatkov podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

Odvolací súd ďalej poukazuje na obsah spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 8Er/247/2011, z ktorého je zrejmé, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14. 06. 2011, do konania vstúpil vedľajší účastník, keď uznesením zo dňa 25. 05. 2012 exekučný súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia s poukazom na príslušné ustanovenia zákonov o ochrane spotrebiteľa. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/181/2011 súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia žiadosťou doručenou dňa 23. 03. 2011. Taktiež do tohto konania vstúpil vedľajší účastník a uznesením zo dňa 14. 05. 2012 sa rozhodlo o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/356/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 08. 06. 2011 a uznesením zo dňa 25. 05. 2012 súd zamietol túto žiadosť. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Er/521/2011 oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, kde súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia 22. 08. 2011. Uznesením zo dňa 24. 05. 2012 súd zamietol túto žiadosť o udelenie poverenia. V konaní Okresného

súdu Svidník sp. zn. 4Er/356/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia doručená 08. 06. 2011, do konania vstúpil vedľajší účastník a uznesením zo dňa 14. 05. 2012 súd zamietol túto žiadosť. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/463/2010 príslušný súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia exekučný súd dňa 16. 07. 2010. Výzvou zo dňa 20. 07. 2010 bol oprávnený vyzývaný na predloženie zmenky a uznesením zo dňa 17. 05. 2012 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 8Er/125/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia doručená exekučnému súdu 16. 03. 2011 a dňa 25. 05. 2012 súd rozhodol o zamietnutí tejto žiadosti. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 8Er/233/2011 žiadosť o udelenie poverenia bola doručená 08. 06. 2011 a uznesením zo dňa 23. 05. 2012 súd zamietol túto žiadosť. V konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/637/2010 bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia súdny exekútor doručil 05. 10. 2010, výzvou zo dňa 22. 11. 2010 bol oprávnený vyzvaný na predloženie zmenky. Uznesením zo dňa 22. 03. 2011 bolo v časti o vymoženie zmenkového úroku z omeškania konanie zastavené. Uznesením zo dňa 22. 06. 2012 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia.

Takto uvádzaná dĺžka exekučných konaní rozhodne nie je takej povahy, že by predstavovala porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. V týchto veciach bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia skúmal, či rozhodcovský rozsudok, ktorý bol podkladom na vykonanie exekúcie, nezávažoval povinných na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, príp. právom nedovolené alebo či nejde o plnenie odporujúce dobrým mravom. Tieto zistenia majú svoj právny význam, pretože pokiaľ rozhodcovský rozsudok vyššie spomínaným zákonným kritériám odporuje, je daná prekážka na vykonanie exekúcie na základe takéhoto exekučného titulu.

Je tiež potrebné zdôrazniť, že 15-dňová zákonná lehota v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa výslovne vzťahuje na prípady, ak súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom. Ak zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne a pre takýto postup exekučný poriadok zákonnú lehotu neurčuje.

Odvolací súd navyše akcentuje všeobecne známu skutočnosť, že žalobca na exekučnom súde v danom čase inicioval stovky exekučných konaní v typovo obdobných veciach. Je síce pravdou, že povinnosťou štátu je zabezpečiť, aby spravodlivosť bola poskytnutá včas s tým však, že táto zásada platí pre štandardné situácie, kedy účastník obracajúci sa na súd so svojou vecou nemá dôvod zaujímať sa o pripravenosť súdu na poskytnutie súdnej ochrany jeho veci. No v prípade, ak sa jedna osoba v priebehu krátkeho času obráti na súd s množstvom nových návrhov, v rámci prevencie sa musí zaujímať o to, či a v akých podmienkach je súd jeho podania schopný vybaviť a je povinný akceptovať, že vybavenie jeho veci nemusí byť tak promptné ako vybavenie veci iných navrhovateľov.

Podporne táto okolnosť vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti žalobcu v obdobnej veci. V nej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná 15. 08. 2011, nasledovala výzva na predloženie rozhodcovskej zmluvy zo 16. 04. 2012, ktorá bola predložená 04. 05. 2012 a uznesením zo dňa 05. 10. 2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Ústavný súd SR okrem iného zdôraznil, že aj niekoľko mesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Poukázal na to, že sťažovateľ - žalobca podával žiadosti o udelenie poverenia hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní, a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom.

Zákonnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sú existencia nesprávneho úradného postupu, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Ak chýba čo i len jeden z týchto predpokladov, zodpovednosť žalovaného účastníka plynúca zo zákona č. 514/2003 Z. z. daná nie je.

S poukazom na uvádzané dôvody odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

Z dôvodu, že súd prvého stupňa si vymienil rozhodnutí o trovách konania do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa ust. § 151 ods. 3 O. s. p., aj o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.